

CHƯƠNG 3

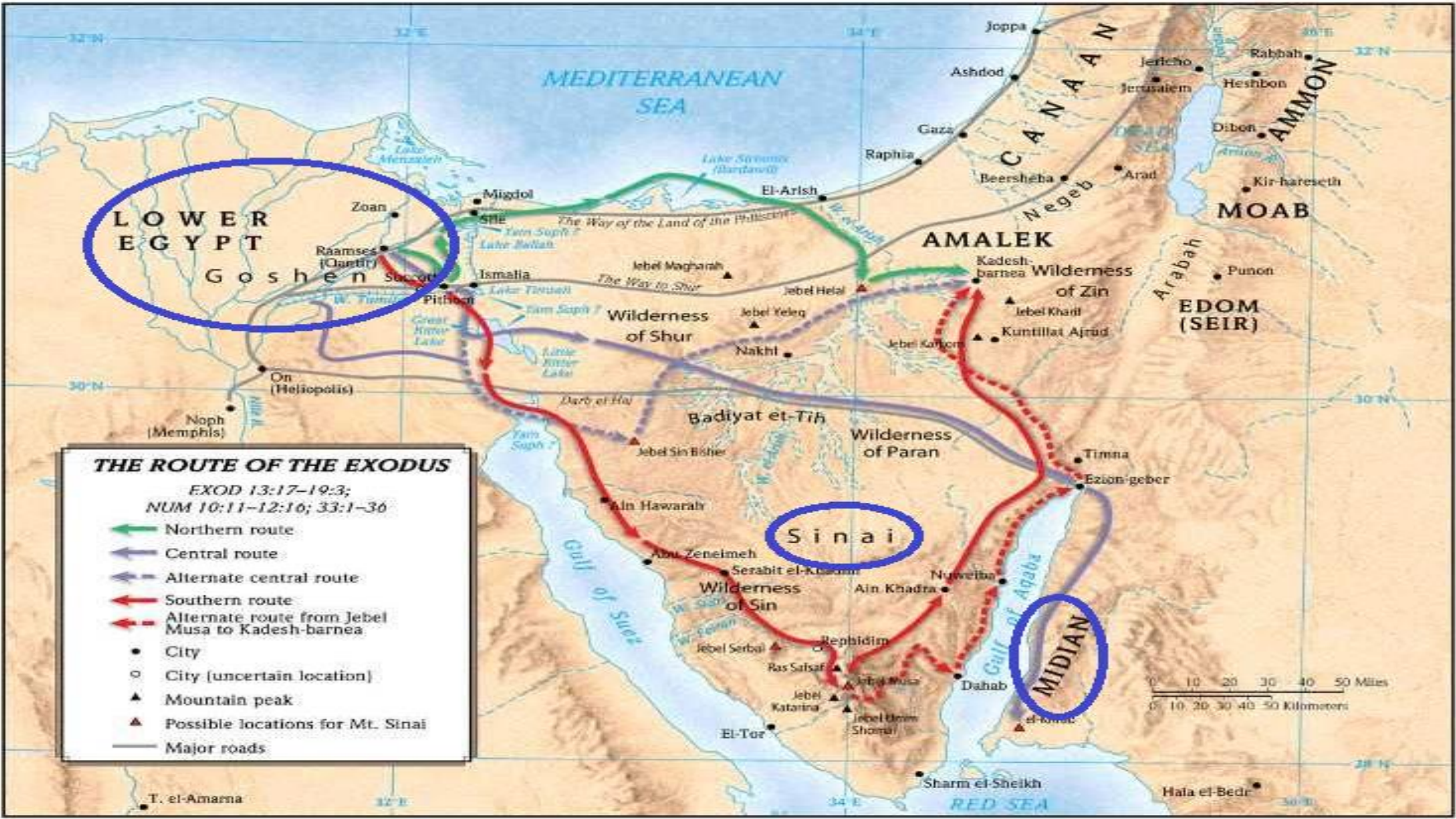
SỨ MẠNG CỦA MÔSÊ

1/ Thiên Chúa gọi ông Mô-sê từ bụi cây bốc cháy (Xh 3,1-6).

¹Bấy giờ ông Mô-sê đang chăn chiên cho bố vợ là Gít-rô, tư tế Ma-đi-an. Ông dẫn đàn chiên qua bên kia sa mạc, đến núi của Thiên Chúa, là núi Khô-rép. ²Thiên sứ của ĐỨC CHÚA hiện ra với ông trong đám lửa từ giữa bụi cây. Ông Mô-sê nhìn thì thấy bụi cây cháy bừng, nhưng bụi cây không bị thiêu rụi. ³Ông tự bảo: “Mình phải lại xem cảnh tượng kỳ lạ này mới được: vì sao bụi cây lại không cháy rụi?”

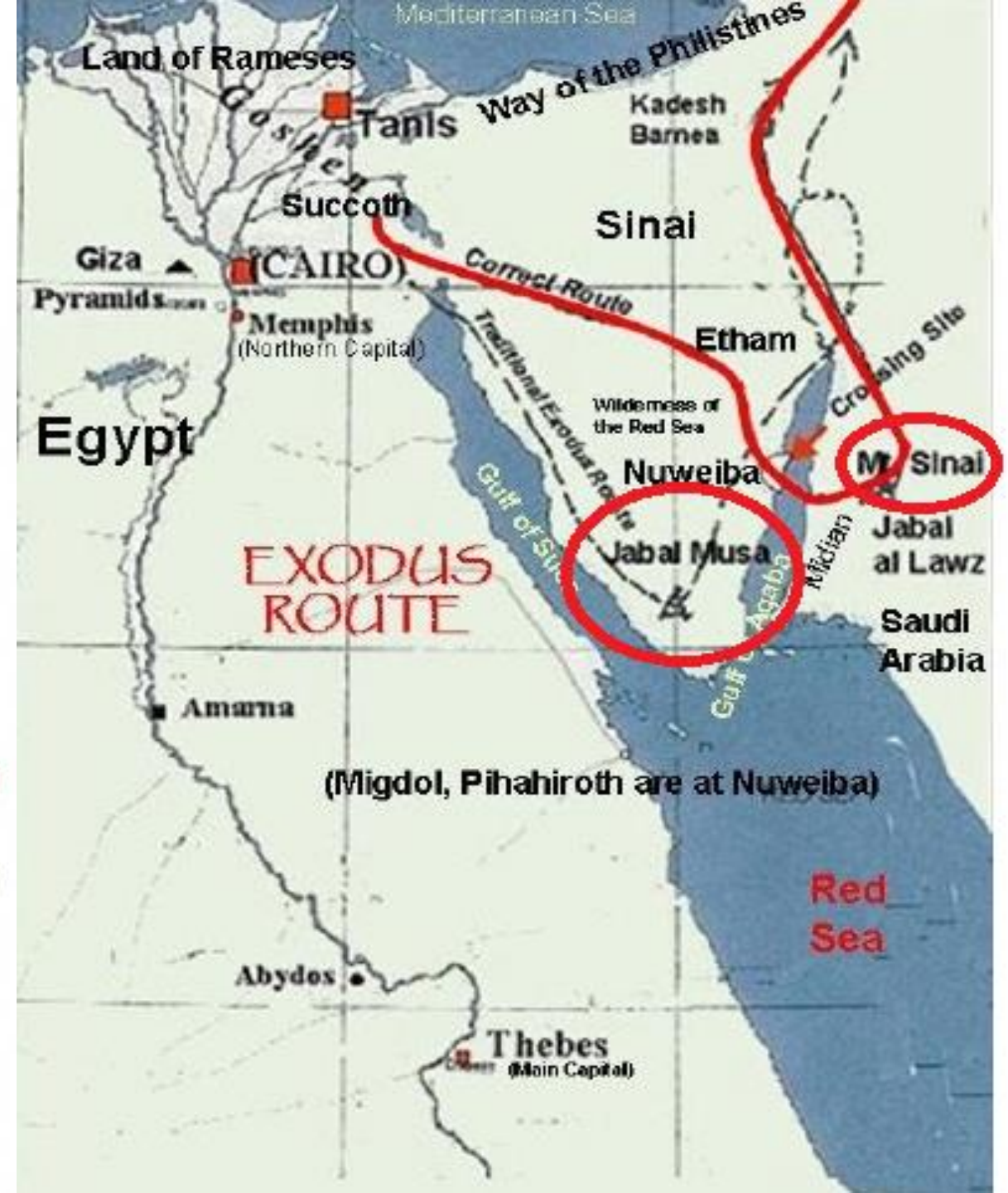
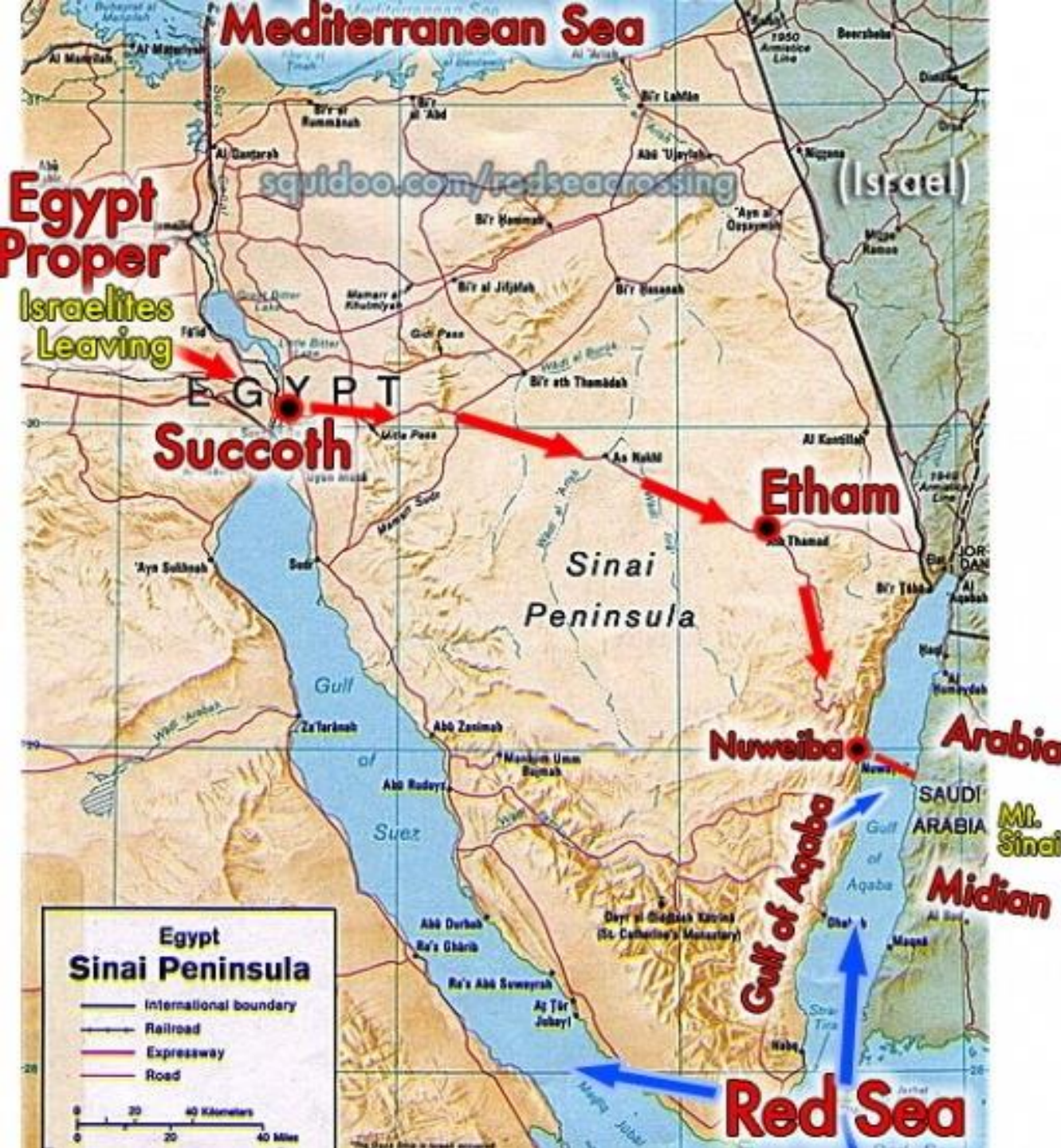

➤ “Núi của Thiên Chúa” là núi nào? Có người cho đó là núi Khô-rếp, cũng chính là núi Xi-nai (x. Xh 19,18; Đnl 5,2; Tv 106,19), xác định một cách chính xác ngọn núi này quả không dễ dàng gì; người khác lại cho rằng núi đó chính là núi Mu-xa cao 2245m (x. bản đồ). Có thể chính ở nơi cao và hoang vắng này mà Thiên Chúa muốn tỏ mình cho Môsê.

THE ROUTE OF THE EXODUS
 EXOD 13:17-19:3;
 NUM 10:11-12:16; 33:1-30

- ← Northern route
- ← Central route
- ← Alternate central route
- ← Southern route
- ← Alternate route from Jebel Musa to Kadesh-barnea
- City
- City (uncertain location)
- ▲ Mountain peak
- ▲ Possible locations for Mt. Sinai
- Major roads

➤ Phần Môsê, tuy an phận với kiếp sống du mục, kiếp sống của một con người chấp nhận dứt bỏ mọi vinh hoa phú quý, sống kiếp của một thường dân, vô danh tiểu tốt, nhưng chắc trong lòng ông vẫn âm ỉ, âu lo, áy náy về số phận hẩm hiu, bị ngược đãi, bị hành hạ của dân tộc ông dưới ách thống trị tàn bạo, dã man của những người lãnh đạo Ai- cập.

- Ông chạnh lòng mỗi khi nghĩ đến đồng bào của ông đang sống trong cảnh khốn cùng bên Ai-cập nhưng làm gì được đây, vì ông chỉ là một kẻ trốn chạy, một con người đang bị chính quyền Ai-cập truy nã gắt gao.
- Chính trong tình cảnh đó, Chúa đã gọi ông bằng cách cho ông chứng kiến một cảnh tượng thật lạ lùng: bụi gai cháy bừng nhưng vẫn nguyên vẹn, không tàn rụi đi! Ông đã chứng kiến tận mắt việc Đức Chúa có thể sử dụng một bụi gai vô tri, đốt cháy nó lên và làm thành một phép lạ.

⁴ĐỨC CHÚA thấy ông lại xem, thì từ giữa bụi cây Thiên Chúa gọi ông: “Mô-sê! Mô-sê!” Ông thưa: “Dạ, tôi đây!” ⁵Người phán: “Chớ lại gần! Cởi dép ở chân ra, vì nơi người đang đứng là đất thánh.” ⁶Người lại phán: “Ta là Thiên Chúa của cha ngươi, Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của I-xa-ác, Thiên Chúa của Gia-cóp.” Ông Mô-sê che mặt đi, vì ^osợ nhìn phải Thiên Chúa.

1. Ơn gọi của Môsê: Môsê đã trải qua 40 năm sống ẩn dật tại nhà cha vợ ở xứ Madian, nhưng chính lúc đó, Thiên Chúa đã can thiệp, đã kêu gọi ông, một ơn gọi rất đặc biệt và đặc thù. Chúa muốn dùng ông làm người lãnh đạo để giải phóng dân Chúa khỏi ách nô lệ và khỏi nạn diệt chủng của các Pharaoh, đang khi ông chỉ là người chăn chiên cho bố vợ là Gít-rô (còn gọi là Rơ-u-en), vị tư tế của dân Ma-đi-an.

Ơn gọi của Môsê xem ra như là một việc tình cờ mà ngay cả Môsê cũng không nghĩ đến. Thực ra Thiên Chúa đã chuẩn bị cho ơn gọi và sứ mạng của ông ngay từ lúc lọt lòng mẹ. Sự quan phòng của Thiên Chúa đối với ơn gọi và sứ mạng của ông sau này khiến ông được Pharaoh và công chúa Hatshepsut tiếp nhận và nuôi dạy trong cung điện của Pharaoh để giúp ông trở thành người lãnh đạo đầy khả năng cho dân Chúa sau này.

2. Bụi gai bốc cháy: Thiên Chúa chỉ cần xử dụng một bụi gai vô tri, đốt cháy nó lên và biến nó thành một dấu lạ khiến Môsê hoàn toàn ngạc nhiên và cảm thấy bị thu hút mãnh liệt bởi cảnh tượng thật lạ lùng này: rõ ràng ông nhìn thấy bụi cây cháy bùng, nhưng bụi cây không bị thiêu rụi. Ông tò mò muốn đến thật gần để xem, nhưng tiếng Chúa từ bụi gai khiến ông kinh sợ và che mặt đi. Chính qua bụi gai bốc cháy, Thiên Chúa đã tỏ mình cho Môsê và đồng thời tỏ ý định sai ông đến gặp con cái Israel và Pharaoh để xin đưa dân ra khỏi Ai Cập.

3. Môsê không chỉ nhìn thấy điều lạ lùng nhưng còn được nghe điều Thiên Chúa phán dạy ông từ bụi gai bốc cháy. Chính Thiên Chúa tự tỏ cho ông biết Ngài chính là Thiên Chúa của các tổ phụ của ông và Ngài cũng chính là Đấng đồng cảm với ông về việc dân của ông đang bị người Ai Cập hành hạ, ngược đãi và tìm cách tiêu diệt. Ngài cũng muốn tỏ cho ông biết rõ ý định của Ngài là muốn giải cứu họ ra khỏi xứ Ai Cập để dẫn đưa họ trở về vùng Đất Hứa.

Và chính Ngài cũng muốn dùng ông, cho ông làm người lãnh đạo và đảm nhận công việc đưa dân ra khỏi cảnh diệt vong. Chính Chúa đã ngỏ lời với ông: *“Bây giờ ngươi hãy đi! Ta sai ngươi đến với Pharaoh để đưa dân Ta là con cái Israel ra khỏi Ai Cập”*. Ông gọi quá bất ngờ này đã khiến cho Môsê vô cùng bối rối và tự hỏi; Sao Chúa lại chọn tôi đến gặp Pharaoh, người mà tôi đã phải trốn tránh từ 40 năm nay? Tại sao Chúa lại chọn tôi, một lão già đã 80 tuổi đầu !

❖ Phản ứng của Môsê trước ơn gọi bất ngờ này:
Ông muốn từ chối với nhiều lý do:

1/. Tôi là một kẻ bất tài (Xh 3,11-12). Ơn gọi này quá lớn lao, sứ mạng này quá khó, sợ rằng một con người đã cao tuổi như ông (80 tuổi), một kẻ chần chừ tâm thường như ông, một con người vô danh, tiêu tốt không ai biết đến như ông, ngay cả dân của ông, có người còn chưa biết ông là ai, ...

... người khác lại coi ông như là tay sai của người Ai-cập, một tên Ai-cập, làm sao có đủ khả năng, đủ uy tín lãnh đạo một đoàn người đông đảo mà ông đã từng xa cách họ đến 40 năm ! Ông không biết họ và họ cũng không hề biết ông thì làm sao lãnh đạo cho nổi ? Đó chỉ là ý nghĩ của riêng bản thân ông nhưng đó không phải là ý của Chúa.

➤ Chúa biết rõ ông, Chúa đã an bài mọi sự cho ông, Chúa đã chuẩn bị cho ông những khả năng cần thiết và Chúa biết rằng ông là người thích hợp nhất cho công cuộc giải phóng này. Dĩ nhiên một mình ông với những khả năng hạn hẹp của riêng ông khó có thể chu toàn được nhiệm vụ lớn lao này. Chúa biết rõ điều đó và Chúa hứa: *“Ta sẽ ở với người”*. Sự hiện diện của Chúa với ông là một sự bảo đảm vững chắc để giúp ông thành công trong ơn gọi mới.

2/. Tôi không biết Danh Ngài. (Xh 3,13-22). Lấy cớ là không biết rõ Danh Thánh Chúa, Môsê muốn thoái thác nhiệm vụ nặng nề này. Ông lập luận rằng nếu là người được Chúa sai đến thì cần thiết ông phải biết rõ Chúa là ai, tên gọi của Người là gì thì dân mới tin tưởng được. Câu trả lời của Thiên Chúa cho Môsê quả là một câu trả lời rất huyền nhiệm:

Ta là YHWH, dịch sang Việt ngữ : Ta là Đấng Tự Hữu – Ta là Đấng Hằng Hữu – Ta là Đấng Hiện Hữu. Danh xưng này tỏ rõ Thiên Chúa chính là Đấng tích cực dẫn thân vào trong lịch sử của dân được tuyển chọn. Chỉ khi hiểu rõ được điều này thì các trưởng lão trong dân Israel mới có thể chấp nhận và tin vào những điều Môsê nói.

3/. Các trưởng lão sẽ không tin tôi đâu (Xh 4,1-9) nếu buộc phải chấp nhận sứ vụ này. Môsê cảm thấy lo lắng và bối rối không biết phải tiếp cận thế nào với các vị trưởng lão Do thái đây. Họ không phải là những con người dễ thuyết phục. Họ không dễ dàng tin vào Môsê, một con người quá xa lạ đối với họ và lại là người đã từng sống trong hoàng cung của Pharaoh.

Không có bằng chứng nào chứng tỏ Môsê là người đã được Chúa tuyên chọn và sai đi đến với họ cả và lại còn có ý muốn lãnh đạo họ nữa. Thật quá khó cho Môsê, việc ông muốn khước từ cũng có lý do rất chính đáng.

4/. Tôi không phải là người ăn nói lưu loát (Xh 4,10-12) và nhất là tiếng Do Thái thì tôi không rành lắm vì lẽ ngay từ tấm bé, tôi chỉ nói tiếng Ai Cập không thôi. Thiên Chúa đã trấn an Môsê rằng Ngài sẽ chỉ cho ông biết ông sẽ phải nói gì. Và lại còn có Aaron, anh của Môsê, một người rất có tài ăn nói, có sức thuyết phục người nghe.

5/. Cuối cùng Môsê đã thẳng thừng xin với Chúa: “Ôi lạy Chúa, xin Chúa sai người khác đi”. Đức Chúa đã nổi giận với Môsê và buộc ông phải vâng nghe và cũng đã truyền cho Aaron giúp đỡ cho Môsê trong sứ vụ đầy khó khăn này.

Những trình thuật trên đây giúp ta hiểu được rằng mỗi người chúng ta chỉ là một công cụ trong tay Chúa. Những sứ vụ ta lãnh nhận từ Chúa là một ơn ban cho ta được cộng tác vào phần rỗi của các linh hồn.

- Viện có đề thoái thác là một thái độ ngạo mạn, bất tuân phục. Một sự bất tuân phục có khi phát xuất từ thái độ kiêu căng, quá cậy dựa vào sức riêng của mình. Hãy trông cậy vào Chúa và cố gắng hết sức để chu toàn trách nhiệm Chúa trao đó mới thật sự là một thái độ khiêm tốn. Khi sai chúng ta làm bất cứ điều gì thì chính Chúa là Đấng biết rõ chúng ta hơn chúng ta biết về mình, nên hãy tin cậy và vâng theo Thánh Ý Chúa.

2) Núi Khô-rép (núi của Thiên Chúa) ở đâu?

- Từ thế kỷ thứ IV, Theo truyền thống Do Thái và Kitô Giáo cho rằng núi này nằm ở phía Nam bán đảo **Si-nai có tên là núi Musa (cao 2245m)** chính trong nơi hoang vu này mà Thiên Chúa đã tỏ mình ra cho Môsê từ bụi gai bốc cháy, và trao cho ông sứ mạng giải phóng dân Hip-ri khỏi Ai-cập.

**Israel STILL
at the foot of
Mt. Sinai**

S i n a i

**Wilderness
of Sin**

**Jebel Musa
Mt. Horeb**

*Horeb often refers to
whole mountain range*

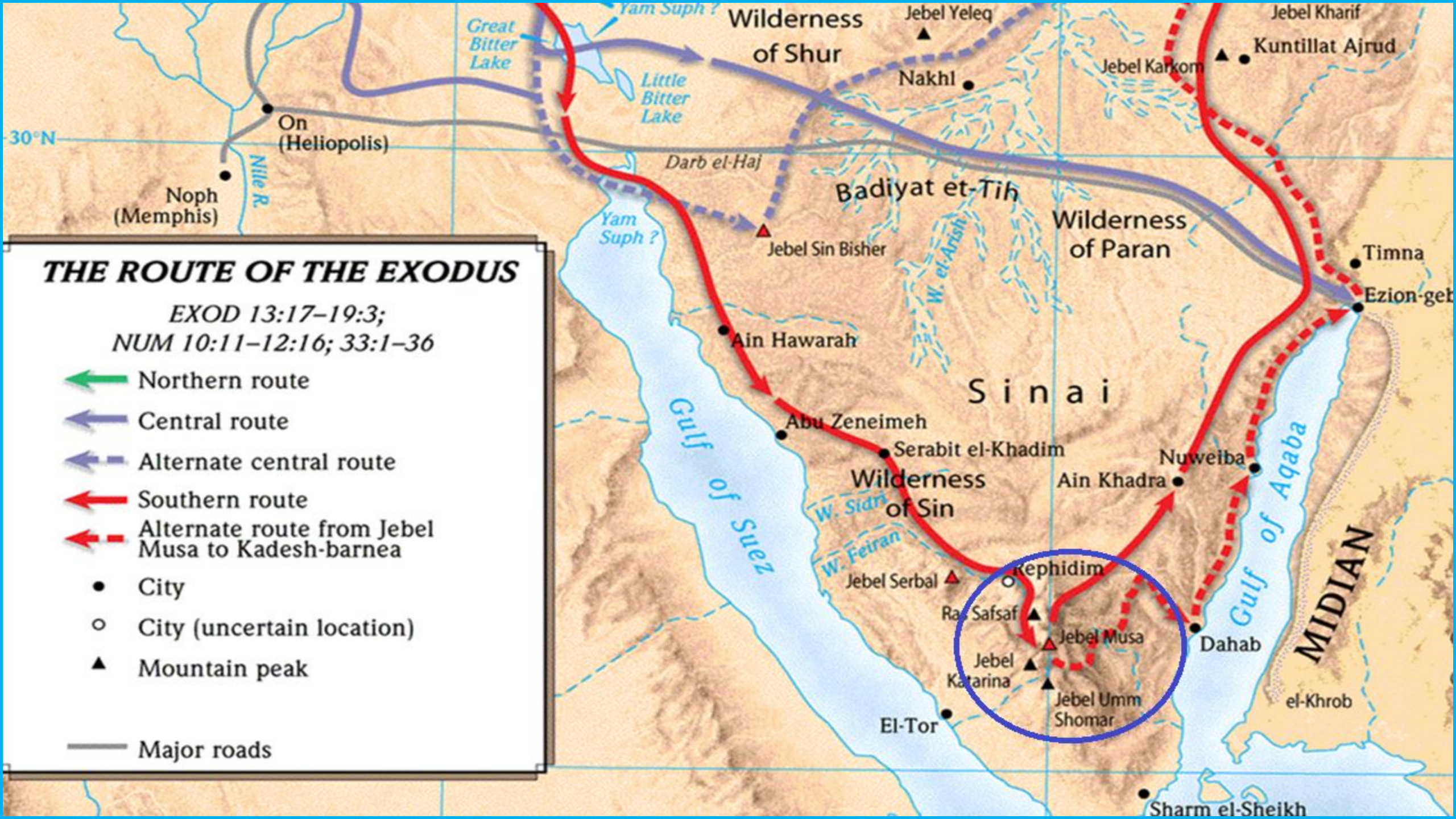
tlas ©

THE ROUTE OF THE EXODUS

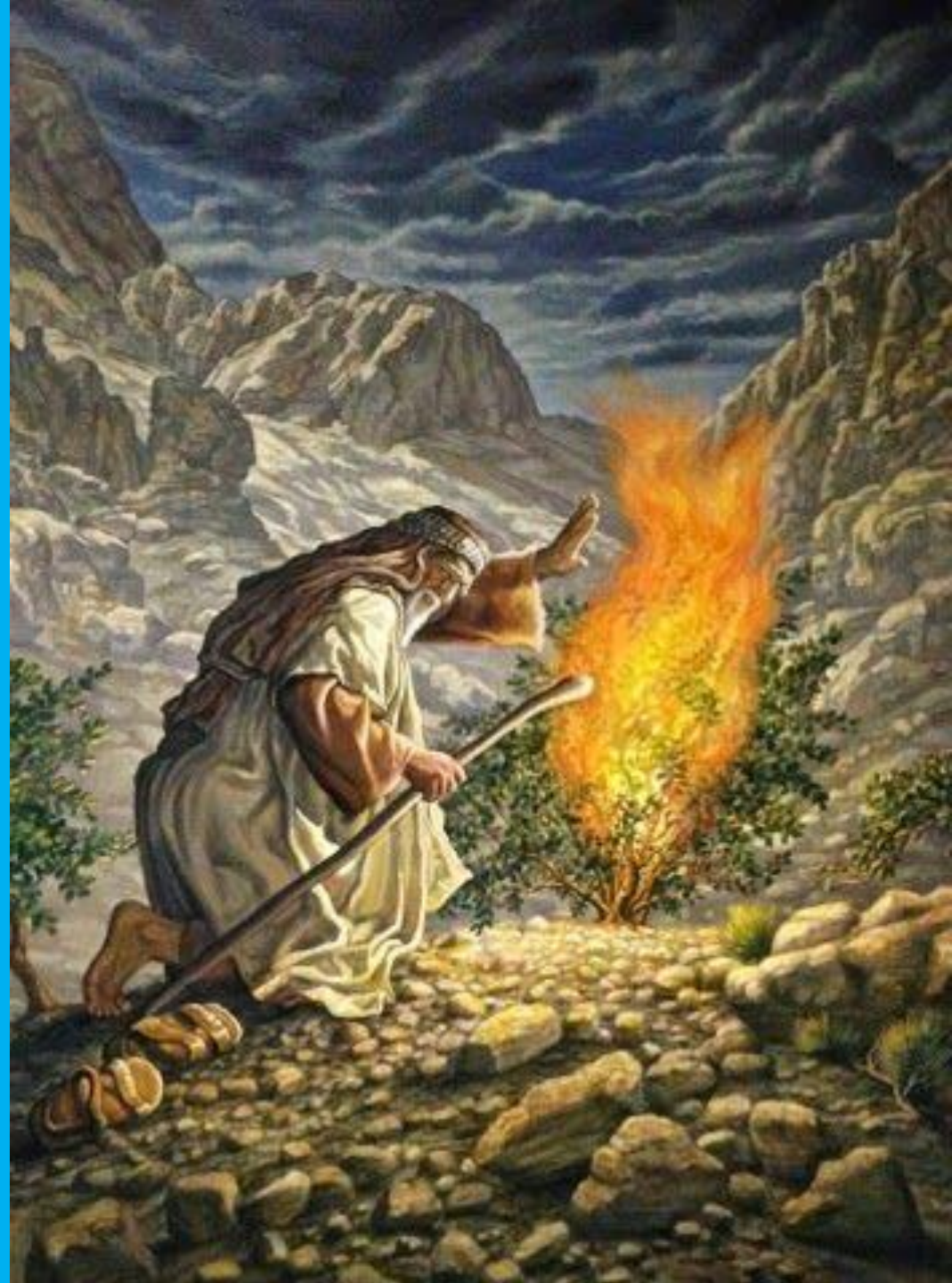
EXOD 13:17-19:3;
NUM 10:11-12:16; 33:1-36

- Northern route
- Central route
- Alternate central route
- Southern route
- Alternate route from Jebel Musa to Kadesh-barnea
- City
- City (uncertain location)
- Mountain peak
- Major roads

2/. Sự mạng của ông Mô-sê (St 3,7-12)

⁷ĐỨC CHÚA phán: “Ta đã thấy rõ cảnh khổ cực của dân Ta bên Ai-cập, Ta đã nghe tiếng chúng kêu than vì bọn cai hành hạ. Phải, Ta biết các nỗi đau khổ của chúng.

⁸Ta xuống giải thoát chúng khỏi tay người Ai-cập, và đưa chúng từ đất ấy lên một miền đất tốt tươi, rộng lớn, miền đất tuôn chảy sữa và mật, xứ sở của người Ca-na-an, Khét, E-mô-ri, Pơ-rít-di, Khi-vi và Giơ-vút. ⁹Giờ đây, tiếng rên siết của con cái Ít-ra-en đã thấu tới Ta; Ta cũng đã thấy cảnh áp bức chúng phải chịu vì người Ai-cập. ¹⁰Bây giờ, người hãy đi! Ta sai người đến với Pha-ra-ô để đưa dân Ta là con cái Ít-ra-en ra khỏi Ai-cập.”

¹¹ Ông Mô-sê thưa với Thiên Chúa: “Con là ai mà dám đến với Pha-ra-ô và đưa con cái Ít-ra-en ra khỏi Ai-cập?” ¹²Người phán: “Ta sẽ ở với ngươi. Và đây là dấu cho ngươi biết là Ta đã sai ngươi: khi ngươi đưa dân ra khỏi Ai-cập, các ngươi sẽ thờ phượng Thiên Chúa trên núi này.”

3) Sứ mạng của Môsê:

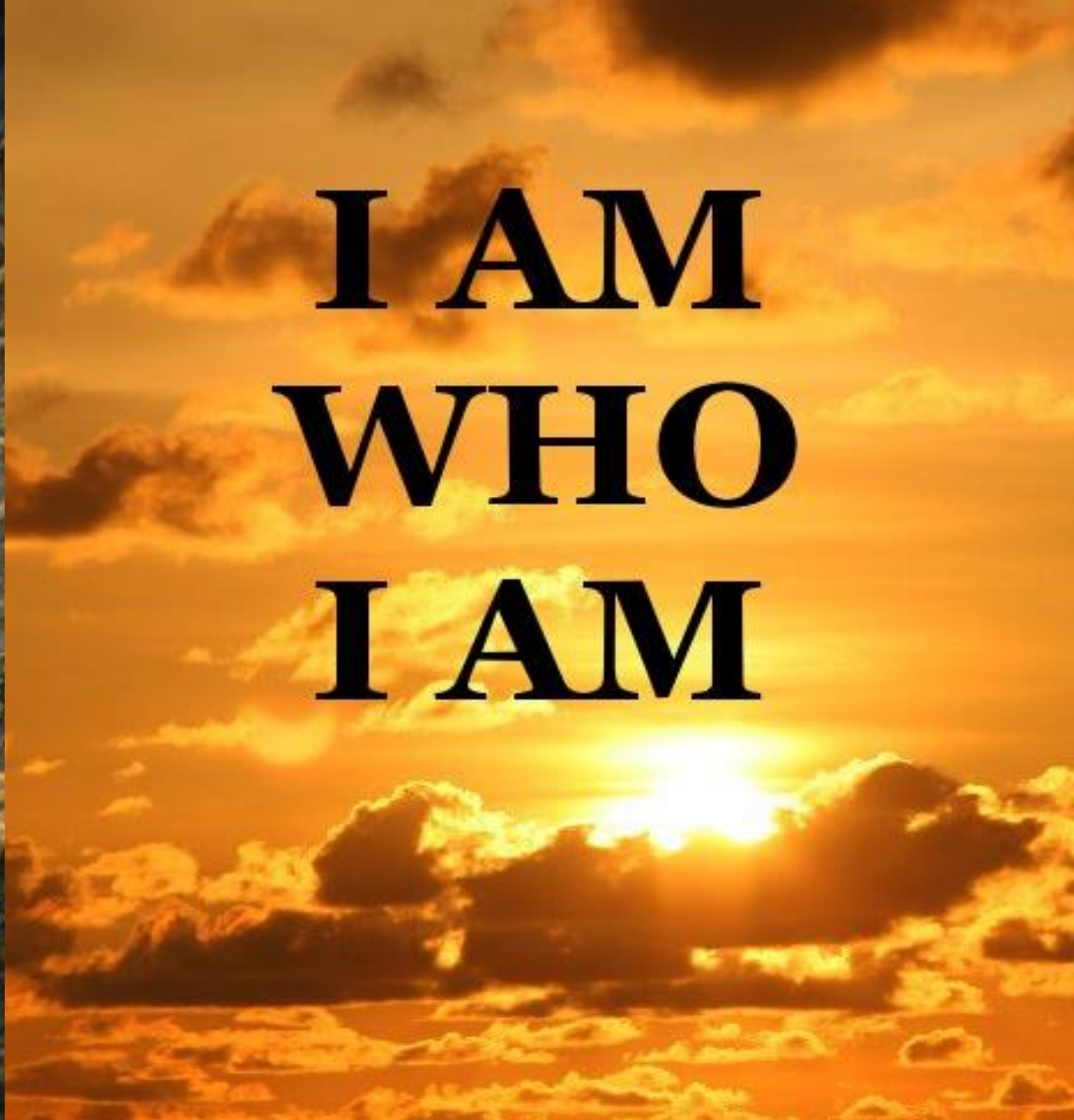
- Được sai đến với **Pharaoh (ThutMôsês III**: người em cùng cha khác mẹ với Môsê), để xin vua cho dân ra khỏi Ai-cập và trở về đất Canaan, đất mà Chúa đã hứa cho các tổ phụ Ab-ra-ham, Isaac và Gia-cop.
- Lời trình bày của Môsê: Ông sợ và không muốn nhận sứ mạng này. Tuy nhiên Chúa đã hứa ở với ông và bênh vực ông, giúp ông can đảm đón nhận sứ vụ.

3/. Mặc khải danh Thiên Chúa (Xh 3,13-15).

¹³Ông Mô-sê thưa với Thiên Chúa: “Bây giờ, con đến gặp con cái Ít-ra-en và nói với họ: Thiên Chúa của cha ông anh em sai tôi đến với anh em. Vậy nếu họ hỏi con: Tên Đấng ấy là gì? Thì con sẽ nói với họ làm sao?” ¹⁴Thiên Chúa phán với ông Mô-sê: “Ta là Đấng Hiện Hữu.” Người phán: “Người nói với con cái Ít-ra-en thế này: ‘Đấng Hiện Hữu sai tôi đến với anh em.’”

¹⁵Thiên Chúa lại phán với ông Mô-sê: “Người sẽ nói với con cái Ít-ra-en thế này: ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của cha ông anh em, Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của I-xa-ác, Thiên Chúa của Gia-cóp, sai tôi đến với anh em. Đó là danh Ta cho đến muôn thuở, đó là danh hiệu các người sẽ dùng mà kêu cầu Ta từ đời nọ đến đời kia.

**I AM
WHO
I AM**

- Chưa yên tâm, Môsê còn trình lên Thiên Chúa một khó khăn khác, đó là thái độ của dân Hip-ri: Họ không biết ông là ai, từ đâu tới và ai sai ông thi hành sứ vụ này.
- Chính Thiên Chúa đã tỏ cho dân qua ông Môsê rằng chính Ngài đã sai Môsê thi hành sứ vụ Chúa trao và danh của Ngài là “Đấng Hiện Hữu” là Thiên Chúa của Ab-ra-ham, của Isaac và của Gia-cóp là chính Đấng đã sai Môsê thi hành sứ vụ quan trọng này.

4/Chỉ thị về sứ mạng của ông Mô-sê (St 3,16-20).

¹⁶Người hãy đi triệu tập các kỳ mục Ít-ra-en và nói với họ: ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của cha ông anh em, Thiên Chúa của Áp-ra-ham, của I-xa-ác, của Gia-cóp, đã hiện ra với tôi và phán: Ta đã thật sự quan tâm đến các người và cách người ta đối xử với các người bên Ai-cập.

¹⁷Ta đã phán: Ta sẽ cho các người thoát cảnh khổ cực bên Ai-cập mà lên miền đất người Ca-na-an, Khét, E-mô-ri, Pơ-rít-di, Khi-vi và Gio-vút, lên miền đất tuôn chảy sữa và mật. ¹⁸Họ sẽ nghe tiếng người, rồi người sẽ đi với các kỳ mục Ít-ra-en đến cùng vua Ai-cập, các người sẽ nói với vua ấy rằng : ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người Híp-ri, đã cho chúng tôi được gặp Người.

Giờ đây, xin cho chúng tôi đi ba ngày đường vào sa mạc để tế lễ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng tôi. ¹⁹Ta thừa biết rằng vua Ai-cập sẽ không cho các ngươi đi, trừ phi là có một bàn tay mạnh mẽ can thiệp. ²⁰Ta sẽ ra tay, sẽ làm mọi thứ phép lạ giữa dân Ai-cập để đánh nó, và sau đó vua ấy sẽ cho các ngươi đi.

*Sứ
mạng
của
ông
Mô-sê*

St-Takla.org

Triệu tập các kỳ mục Israel để trình bày chương trình của Chúa, giải phóng dân khỏi nô lệ Ai-cập bằng cách đưa dân ra khỏi đất nước này.

- Đây quả là một sứ mạng quá khó đối với Môsê vì ông chỉ là một người vô danh tiểu tốt đối với cộng đoàn Israel lúc đó. Ông không phải là lãnh đạo của dân làm sao dân có thể nghe ông được? Ông lấy quyền gì để triệu tập các kỳ mục đây?
- Sứ mạng thứ hai là phải đích thân đi gặp vua Pharaoh để xin cho dân vào sa mạc tế lễ Đức Chúa trong 3 ngày. Tuy nhiên Chúa cũng biết rằng Pharaoh không dễ chấp nhận lời đề nghị của Môsê, không cho phép dân đi khỏi xứ.

- Những khó khăn vừa nêu khiến Môsê vô cùng bối rối.
- Chúa đã trấn an Môsê bằng cách tỏ danh của mình ra cho dân và giải thích rằng chính Chúa đã sai Môsê chứ không phải ai khác. Riêng khó khăn đối với vua Pharaoh, Chúa hứa sẽ ở với Môsê và dùng những phép lạ như là những biện pháp mạnh buộc vua Pharaoh phải cho dân đi ra khỏi xứ.

5/. Tước đoạt của cải người Ai-cập (St 3,21-22).

21 Ta sẽ cho dân này được lòng người Ai-cập; nên khi ra đi, các người sẽ chẳng ra đi tay không. 22 Mỗi người đàn bà sẽ xin đàn bà láng giềng và người ở chung một nhà những đồ bạc, đồ vàng, và áo xống. Các người sẽ cho con trai con gái các người mang những thứ đó. Như vậy là các người tước đoạt của cải người Ai-cập.”